

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Excommvnicatio V. quoad participantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

dicatione maiori vel minori: imò nec absoluendi à peccatis, nec dandi communionem infirmo sine celebratione missæ. num. 24. Nec transit in tertiam personam. nu. 25.

EXCOMMUNICATIO V.

Quoad Participantes.

- A CONFESSARIUS audiens excommunicatum non incidit in excommunicationem minorem. cap. 10. num. 3.
- B Non licet participare cum notoriè excommunicatis, quamvis non sint excommunicati ob notoriam percussionem cleric. cap. 9. num. 6. & cap. 27. num. 35. not. 3. Quod tamen retractavit in Nouo cap. 9. n. 8. cap. 27. n. 35.
- C Non tenemur euitare specialiter excommunicatum antequam declaretur, ac denunciatur, vt habetur in Extrauag. *Ad euitanda*. Sed hæc Extrauagans nihil prodest ipsi excommunicato quantumuis occulto. num. 35. cap. 27. de quo plura. tit. Hereticus.
- D Semel excommunicatus semper præsumitur talis. num. 42. Vnde talis & publicus semper vitari debet, donec constet, de eius absolutione, nisi persona sit talis cui affirmanti se absolutum esse, sit adhibenda fides. num.

num. 36. Sed participans cum excommunicato minori non incurrit excommunicationem. num. 25.

Peccat qui cum excommunicato maiori E communicat aliqua communicatione prohibita illo versu *Os, orare, vale, communico, mensa negetur.* num. 20. cuius explicationem vide tit. Excommunicatio I V. à litt. I.

Excusant tamen contenta in hoc versu. *Vile, lex, humile, res ignorata necesse.* Per verbum *vile* F excluditur, qui participat cum excommunicato ad utilitatem eius animæ, quamvis interponat nonnulla alia, vt melius persuadeat: item ad utilitatem propriam temporalem sibi debiram, petendo in iudicio, vel extra: item ad consilium spirituale pro se, aut pro aliis, & etiam temporale valde necessarium, quando non occurrit alius similis à quo petatur. num. 26.

Per *lex* G excluditur vxor excommunicati, quam lex conjugij obligat ad communicandum cum vxore, quod non solum habet locum in vxore, sed etiam in marito. num. 26. & 27.

Per verbum *humile* excluduntur filij, quos secum habet, serui, famuli vr bani & rustici, qui erant ei subiecti ante excommunicationem, nisi eorum fauore, consilio, & auxilio perseveret in contumacia. Item è contrario

trario possunt communicare maritus, pater, mater, Dominus, herus, uxori, filiis, mancipiis, & famulis excommunicatis. Sed hi partim per verbum lex, & partim per vitale, videntur excludi. cap. 27. num. 26. 27.

Per verbum *Res ignorata* excipitur ignorans excommunicatum esse denunciatum, per Extravagantem *Ad evitanda*, nisi à fide dignis audierit esse denunciatum. tunc enim tenebitur eum vitare. Qui autem dubitare non tenetur vitare præsertim coram aliis.

H Per verbum, *Necessè*, excipitur qui communicat cum excommunicato propter magnam necessitatem propriam vel excommunicati, ut quia alter alterius eleemosyna indiget, quam ab aliis commodè habere non potest. num. 27.

I Participatio cum excommunicato maiori, etiam quando non licet, tantum est venialis, nisi in sex casibus. I. In Sacramentis, vel diuinis officiis. II. Nimis frequenter animet ad delinquendum. III. In contemptum clauium. IV. Contra speciale præceptum iudicis. V. cum excommunicato à Papa cum participantibus. VI. In peccato mortali. à. num. 28. vsque ad. 32.

Participare metu mortis cum excommunicato etiam in diuinis non est peccatum, nec inducit aliquam excommunicationem.

cap.

cap. 27. num. 36. §. 11.

L Participans cum excommunicato ante commissum, vel cum committitur crimen habens annexam excommunicationem, non incurrit eam: si verò conuenit post commissum crimen, incurrit. num. 33. dummodo sciat illum esse denunciatum. num. 112. & tuac toties incurrit quoties dicuntur iteratæ participationes. *ibid.*

M Excommunicato ingrediente in Ecclesiam ad orandum, existentes in ea debent exire, vel precibus aut vi, eum cogere, vt egrediatur: alioquin cessandum est à diuinis, etiam missæ inceptæ, si nondum est inceptus canon. Si verò inceptus est, finienda erit cum vno ministro: non tamen tenentur exire eo quòd trāseat excommunicatus per Ecclesiā, vel non orando maneat in ea propter alia negotia. num. 34.

Mortale est orare pro excommunicato oratione publica. Oratio autem publica dicitur, Missa, horæ canonicæ, consecratio Ecclesiæ, altaris, & virginum, benedictio solennis Episcopi, & aquæ benedictæ, officia defunctorum, & sepulturarum. Non tamen est mortale oratione priuata, qualis est Salutatio Angelica meridiana & vespertina, simplex benedictio mensæ: *imò in quibusdam harum* est licitum. Nec est mortale orare pro

re pro excommunicato nulliter, seu inualidè, nec pro excommunicato validè sed et iniusta causa. Nec pro excommunicato iuste, quem tamen credimus verè poenitere, dummodo non fiat expressè publicè pro illo. num. 36. §. 1. ad 1. & 5.

Qui in missa orat, & applicat eius valorem quibus Ecclesia iubet, potest pro infideli, vel excommunicato applicare hunc actum particularem orandi, vel applicandi valorem missæ. num. 36. §. 12. ad 1.

Pro excommunicato non denunciato nec notorio potest orari publicè. *ibid.* ad 2.

Qui participat cum excommunicato contra præceptum iuris, vel iudicis, incurrit excommunicationem maiorem, nisi quando iudex excommunicat sine monitione participantés cum excommunicato à se. n. 36. ad quartum, de qua vide in §. Compendio. tit. Excommunicatio. 1. lit. E. casu. V.

Licet cum excommunicato legere aliquam partem Euangelij vel psalmi, siquidem eius animæ conuenit, & audire confessionem cum eo. num. 36. ad. 5.

De notorio excommunicato: & Extravagante ante *Ad evitanda*, vide, titul. Hæreticus.